

אזכרו של נירא כיני הי"ד

זכרון

בס"ד

ניראל - קסם של בחור.
הרבה משקולות נקשרו על רגליו במרוצת החיים, ולא יכלו לו.
סורב, אך הצליח להתגייס.
תוייג, ופרץ כל תקרת זכוכית אפשרית.
נפצע אנושות, וחזר להלחם.
נפגע, ובחר להתגבר.
גם ברגעיו האחרונים כשסבבהו מבקשי נפשו,
בעוז ובתעצומות ניסה להציל ולהנצל.
עד נשימתו האחרונה בחר בדרך הגבורה.

ניראל, כל שהיה לו חלק עם סביבתו.
את השמחה המתפרצת, את החיוך הכובש,
האופטימיות הבלתי נלאית.
ובעיקר, את ניסיון החיים אותו רכש מתוך האתגרים העצומים בהם עמד,
אשר הפכו למורי דרך, מעצבי אישיות, מגלי יכולת.
וכמובן את התבונה, והיכולת לתמוך ולעודד,
ללטף כשצריך וגם לגעור כשאין ברירה.
ועוד לא דברנו על המשכורת הצבאית שחולקה בין החבר'ה בפלוגה
שנזקקו לתמיכה כלכלית, ועל הנוער המתמודד שהיו בני טיפוחו
בשנים האחרונות.

הרבה סיפורים סופרו ועוד יסופרו על ניראל.

**בחרנו בסיפור אחד עוצמתי המנקז לתוכו המון כוחות
ויכולות שכה אפיינו את ניראל.
וככה סיפר אמיר אבא של ניראל הי"ד:**

בשנת 2014 עם סיום קורס קצינים קבל ניראל פיקוד על מחלקה שהחזיקה קו בהר דב, מחלקה שהמ"מ הודח והמ"פ ונהגו נהרגו באותו שבוע מטיל נ"ט, משימה מאתגרת בכל קנה מידה.

ניראל כדרכו צלל אל תוך המשימה בכל הכח. אחרי חמשה שבועות בהם כמעט ולא ישן, הגיע קצין להחליף אותו ביום חמישי ב-2:00 לפנות בוקר, לאפשר לניראל לצאת לסופ"ש.

כדי לחסוך ממנו זמן בדרכים, החלטתי לנסוע להביא אותו מהצפון אל בתינו בתלמים.

קבענו בצומת ליד מטולה, משם קפצנו לבסיס לקחת את הציוד שלו, כשחיכיתי לו ברכב ראיתי חייל ניגש אליו ומנהל איתו ויכוח, אחרי זמן מה ניראל נכנס לרכב ויצאנו דרומה.

בדרך שאלתי את ניראל מה היה הויכוח עם אותו חייל, וניראל סיפר שהחייל עבר עברת משמעת ולכן נענש לסגור שבת בבסיס, החייל בקש לוותר לו מכיוון שמצבה הכלכלי של משפחתו קשה, ובסופו של דבר עובד ומביא קצת כסף הביתה. ומה החלטת? שאלתי אותו, אמרתי לו שהוא צריך להשאר בבסיס ואני אדאג למשפחה שלו, ענה לי.

המשכנו בדרכנו וניראל כל הדרך על הפלאפון בשיחות והתכתבויות.

באיזור 7:00 הגענו לאיזור המרכז, ניראל שואל אותי האם יש לי כמה דקות פנויות בשבילו.

כמובן! עניתי לו בשבילך הגעתי לכאן.
לבקשתו נכנסו למפעל שמכין מזון למוסדות,
היה לי אז רכב גדול,
נכנסנו למפעל עם רכב ריק וניראל מילא אותו בארגזים של אוכל.

כשסיים הוא שאל אותי האם יש לי כסף מזומן, נתתי לו כמה מאות שקלים, והמקום המיותר ברכב התמלא בחלות, עוגות, מיצים, יינות וכל מיני פינוקים.

היעד הבא היה קומה שלישית בבניין נושן על גבול חולון בת - ים בשכונת מצוקה - מקום מגורי משפחתו של החייל המרותק. הצעתי לניראל לעזור לו לעלות את הארגזים אבל הוא סרב, הוא הסביר שאם הוא יעלה את הארגזים לבד הוא יצליח לשכנע את המשפחה שמדובר בעזרה מהצבא ולא ביוזמה פרטית.

אחרי מספר סיבובים הוא חזר לרכב קצת יותר עייף אבל הרבה יותר מרוצה, המשכנו בנסיעה הביתה.

בדרך הוא סיפר לי שהוא הזדעזע ממראה הבית, אין שם ריהוט מינימלי, ישנים על מזרונים, החפצים בתוך ארונות פלסטיק וכו' בקיצור... עוני אמיתי, מה אפשר לעשות אמרתי לו, אולי תפנה לקצינת ת"ש.

המשכנו בדרך ושוב ניראל כל הדרך על הפלאפון. הגענו למושב וניראל במקום לתפוס שינה טובה, מעיר את כל בני הנוער במושב ומחלק להם מטלות. אחד יסע לבאר שבע להביא מיטה שפורסמה ב"אגורה" השני יביא ארון משדרות השלישי שלחן מאופקים וכו'. עד הצהריים עמדה משאית עמוסה בריהוט מלא לבית, ולפני שבת הבית של החייל כבר היה מרוהט מכף רגל ועד ראש.

כזה היה ניראל...

על הזכרון

היהודים היו העם הראשון שכתב היסטוריה – מאות שנים לפני הרודוטוס ותוקידידס, שתכופות מתוארים שלא כדין כהיסטוריונים הראשונים.

ובכל זאת, בעברית המקראית אין מילה שמשמעותה "היסטוריה" ("דברי הימים" הוא הביטוי הקרוב ביותר במובנו לכך). במקום לדבר על היסטוריה, היא משתמשת בשורש זכ"ר. (הרב יונתן זקס)

...דיונים

מה ההבדל
בין זיכרון להסטוריה?

הופכים זכרון למורשת

יש הבדל יסודי בין היסטוריה וזיכרון.

השפה האנגלית נותנת בו סימן יפה: **history**

פותחת ב-**his** (ש'לו), ואילו זיכרון, **memory**,

מתחיל ב-**me** (אותי).

גוף שלישי – לעומת גוף ראשון.

ההיסטוריה קרתה לאחרים; הזיכרון הוא זיכרון

שלי. הוא הסיפור שלי. זיכרון הוא עבר

שהפנמתי והפכתי לחלק מזהותי.

(הרב יונתן זקס, עם של מספרי סיפורים)

...pinnien

כיצד נוכל לחוות סיפורי-עבר באופן שיהפוך
משמעותי גם עבורנו?
מה עלינו לעשות כדי שסיפור לא ישאר רק
סיפור אלא יהפוך ל'קריאת כיוון' משמעותית?

לפי המעשה...

ראוי לנו לעשות מעשים המראים בנו המעלה
הגדולה שעלינו בה באותה שעה. ומתוך המעשה
והדמיון שאנחנו עושים, נקבע בנפשותינו הדבר
לעולם...

...כי האדם נפעל כפי פעולותיו, ולבו וכל מחשבתו
תמיד אחר מעשיו שהוא עוסק בהם אם טוב ואם
רע...

... כי מתוך הפעולות הטובות אנחנו נפעלים להיות
טובים וזוכים לחיי עד ... (ספר החינוך, מצווה טז).

חכמת היהדות מלמדת אותנו כי הדרך הטובה
ביותר לחולל שינוי ולהפוך להיות טובים יותר היא:
לפעול באופן אקטיבי.
כל מעשה טוב שאנו מצרפים לשגרת חיינו מקדם
אותנו בדרך להפוך להיות טובים יותר באמת.

...nion...p

איך אפשר לשלב בשגרת חיינו
מעשים טובים?

רצון להוסיף שלימות

יסוד עבודת ה' הטהורה היא מטבעת באדם החפץ (הרצון)
הפנימי, להיות מיד הולך ומשתלם ולהכיר באמת שתכלית
ההצלחה היא רק בהיות האדם תמיד קשור בחפץ של
הוספת שלמות...

וזאת השאיפה אין לה תכלית ולעולם לא יוכל האדם לומר
בזה די. כי כל מעלה שיעלה בהשלמות האמתית תעוררהו
לדעת איך לקנות עוד כמה מעלות הסמוכות לה
(הרב קוק, עין איה)

עמוק בפנים, לכל אחד ואחת מאיתנו יש רצון
להוסיף 'שלמות'
ולהפוך להיות טובים יותר.
היהדות מלמדת אותנו כי כל אדם נקרא להקשיב
לקול הפנימי שלו ולנסות להיות הגרסה הטובה
ביותר של עצמו.

...pinnien

נחשוב: מהו הצעד הקטן הבא
שאנו רוצים לעשות בדרך
לשלימות?

משנה לנשמה

כתב בספר אֵלֶף הַמִּגֵּן בְּסוּפּוֹ, שֶׁבְּסִפְּרִים
הַקְדוּשִׁים כָּתַב, שְׁלֵמוּד מִשְׁנֵיּוֹת עֲבוּר נָפֶשׁ
הַיֵּת הוּא טוֹבָה גָּדוֹל לוֹ...
וּבְסִפְּר יוֹסֵף אֶמֶץ כָּתַב: לַמּוֹד הַתּוֹרָה מוֹעִיל
שְׁבַעֲתִים מְכַל הַתְּפִלָּה, וְעַל יְדֵי כֵן מַכְנִיסִים
הַיֵּת לִגֵּן עֶדֶן.

תורת ישראל מחולקת לשני חלקים:
תורה שבכתב – חמשת חומשי התורה.
ו'תורה שבעל פה' – הסבר ופירוט שנמסר בעל פה
ומבטא את הקשר העמוק בין אלוקים לעם-ישראל.
המשנה היא הבסיס של התורה שבעל-פה.
המילה 'משנה' מורכבת מאותן אותיות של המילה
'נשמה'.

לימוד של משניות לאחר פטירת אדם מועילה לנשמת
הנפטר ומועילה כמוכן לנשמתם של החיים הלומדים.

...pinnien

במה מועיל לימוד המשנה לנשמת
החי הלומד?

מְצֹאוֹהוּ (הרומאים) לְרַבִּי חֲנִינָא בֶן תְּרֵדִיּוֹן שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב
 וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה וּמִקְהִיל קְהִלּוֹת בְּרַבִּים וְסֹפֵר תּוֹרָה מִנֵּחַ
 לוֹ בְּחִיקוֹ הִבִּיאֹהוּ וּכְרָכוֹהוּ בְּסֹפֶר תּוֹרָה וְהִקְיִפוּהוּ
 בְּבִגְדֵי זְמוּרוֹת וְהִצִּיתוּ בָּהֶן אֶת הָאוּר (אש).
 וְהִבִּיאוּ סְפוּגִין שֶׁל צֶמֶר וּשְׂרָאוּם בְּמַיִם וְהִנִּיחוּם עַל לְבֹ
 קָדֵי שְׁלֹא תֵצֵא וְשָׂמְתוּ מֵהָרָה.
 ...אָמְרוּ לוֹ תְלַמִּידָיו רַבִּי מָה אַתָּה רֹאֶה אָמַר לָהֶן נוֹלִין
 נִשְׂרָפִין וְאוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת (תלמוד בבלי, עבודה זרה, יח,
 א).

וכן רבי חנינא בן
 תרדיון בשעה ששרפו את גופו בתבילות
 של זמורות הרגיש את עצמו ואת עמו
 בלתי מנוצח מפני שהוא ראה באמת
 אותיות פורחות באויר, מפני שהרגיש
 שלו ולעמו הנצח ולמשנאיו רק גצחון
 ארעי, על גופות ישראל ולא על נשמת
 תיהן.

פרופסור שמחה בונם אורבך, הצופה, 1954

...pinnud

מהם ה'אותיות' של חיינו שלעולם
לא ניתן לשרוף?

באמצע הלילה
אני מתעורר
הלב מלא
אני מוזר לכולם
וזר לעצמי
בלי מקום בעולם
אולי צריך להיגמר
כדי מחר להתחיל
במקום אחר
הגיעה השעה
משליך גפרור בכוונה
יומנים נשרפים
אותיות פורחות באוויר...

אנ'לא יודע לאן
אני ממשיך מכאן
פשוט מוכרח ללכת
משאיר זאב בודד
וערפל כבד
תמונות על הקירות
מדליק את האש
ומבקש
לא להביט לאחור
עזה כמוות אהבה
שלהבתיה
יומנים נשרפים...

(אביתר בנאי)

